

▶▶ Andrew Wylie, ahir a Barcelona.

«L'edició digital i la impremta han de seguir juntes»

ENTREVISTA ANDREW WYLIE ▶ Agent literariERNEST ALÓS
BARCELONA

Amb uns orígens de patrici de Nova Anglaterra, estudis literaris a Harvard i una joventut agitada en l'*underground* de Nova York, Andrew Wylie va revolucionar als anys 80 el negoci de les agències literàries. Editors i col·legues damnificats per la seva agressivitat el van batejar com *el Xacal*, però li confien els seus interessos Martin Amis, Philip Roth, Salman Rushdie, Bob Dylan, els hereus de Borges, Bolaño, Calvino... i així fins a un total de 700. Ahir va clausurar, com han fet altres primers espases en les 16 edicions anteriors, el Màster en Edició IDEC-Universitat Pompeu Fabra que dirigeix Javier Aparicio Maydeu.

–¿Què explicarà als estudiants?

–Per què dedicar-se a l'edició, què penso de l'edició en aquests moments difícils, què importa i què no, i com es pot sobreviure.

–¿Com?

–Si vols guanyar diners, dedica't a la banca. Si vols llegir obres interessants, dedica't a l'edició. Però hauràs d'anar amb compte de no acabar publicant escombraries. És un bon negoci publicar bons llibres, però has d'entendre com funciona, mantenir un nivell i treballar de valent. Certament, necessites vendre. Però no vendre mals llibres. Els mals llibres tenen un alt risc comercial. Pots guanyar-hi molt, però també ho pots perdre tot.

–En el pas a l'àmbit digital es parla molt de *desintermediació*. ¿Quines baules creu que cauran?

–L'edició digital i la impremta han d'anar juntes, no separades. Si no és així, els editors de llibres impresos es quedaran fora del negoci i els venedors digitals abaixaran cada vegada més els preus, i això serà el final de la possibilitat que els autors es guanyin la vida amb la seva feina. L'edició digital ha de seguir en mans dels editors, no dels venedors. Hi ha d'haver un procés de selecció, una anàlisi crítica, posicionar-te en el mercat... hi ha moltes coses que un editor pot fer.

–En aquests temps tan durs, ¿com canvia la feina d'un agent?

–He dedicat els últims tres anys molt temps a pensar i parlar de les retribucions digitals. Francament, és com si jo volgués ser un jardiner però m'hagués de passar el temps parlant només de l'adob. És avorrit. El que m'importa són els autors, però les coses canvien molt de pressa i això exigeix dedicar molt temps a la distribució.

–¿La digitalització té més riscos o oportunitats per a l'autor?

–Té coses meravelloses. Arribar a altres països, on hi ha poques llibreries... però jo no lleigeixo en dispositius, potser perquè tinc 64 anys. Els dos formats han de seguir disponibles.

–¿Ja s'ha arribat a un repartiment raonable per als autors dels ingressos digitals?

–Els editors han d'invertir una quantitat desproporcionada de temps i diners per preservar la indústria, en qüestions de supervivència i de competència amb les botigues digitals. És raonable que en aquest context els ingressos dels autors siguin més baixos del que caldria, però quan tot s'hagi assentat la part que obtenen els autors hauria de créixer. La generositat natural dels editors els porta-

rà sense cap mena de dubte a això...

–I si no, vostè serà allà.

–Feia broma, però també ho dic molt seriosament. Els editors que siguin més generosos amb els seus autors ho tindran millor.

–¿Què opina de les accions contra els editors acusats de formar cartell amb Apple per acordar que respectarien els preus fixos per defensar-se del monopoli d'Amazon?

–Amazon té molts diners i els utilitza amb la força bruta. Tenen molts *lobbistes* treballant a Washington. També crec que el Departament de Justícia va presentar la demanda

«Espero representar molts més autors en espanyol... Tinc plans a 200 anys vista»

perquè ho havia de fer. Però està mal orientada, és com si denunciessin la gasolinera de Joe per protegir la Standard Oil.

–¿Diu que el Govern va actuar com a conseqüència d'aquella tasca de lobby?

–No dic que sigui una conseqüència, sinó que les dues coses coincideixen en el temps i l'espai.

–Ha publicat molt material inèdit d'autors traspassats. ¿Fins a quin punt els hereus poden disposar d'aquests textos?

–Quan un autor mor hi ha estranys que es pensen que saben millor que els seus hereus quina era la voluntat i els interessos de l'autor. És ridícul. M'agradaria que la família de Shakespeare hagués conservat els seus drets, que els hagués gestionat amb bons advocats... i ara Amazon seria una filial de Shakespeare Co.!

–Representa uns quants autors de llengua espanyola. ¿Augmentaran?

–Tinc plans a 200 anys vista. Així que espero representar molts més autors en espanyol. No personalment, però la meua agència seguirà.

–Bé... però, ¿i a dos anys vista?

–Sempre estic afamat. ☺